

Királyhelmei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYŰLEKEZETEK LAPJA

2016/1

ÜRES FECSEGÉS, VAGY IGAZ BESZÉD?

Az evangélium tanúsága szerint az asszonyok már kora hajnalban elindultak Jézus sírjához azzal a céllal, hogy illatos kenetekkel megkenjék Mesterük holttestét. Jézus nem volt a sírban, de az ott lévő fehér ruhába öltözött férfiatól, Istennek küldötteitől megtudták, hogy Jézus már feltámadt, úgy ahogyan megmondta korábban az övéinek. Az asszonyok, akik közül csak háromnak a nevét írja le az evangélista, de akik többen voltak, elmentek a tanítványokhoz és elmondták mit láttak és mit hallottak, vagyis, hogy Jézus feltámadt. S mit reagáltak erre a tanítványok? Ezt olvashatjuk: ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik. Elmondták az asszonyok a feltámadás hírét, és a tanítványok szerint, az csak üres fecsegés, képtelen beszéd, egyszerűen butaság. Nem hisznek az asszonyoknak. Hiába voltak hát a Krisztussal töltött évek, hiába beszélt nekik Krisztus a feltámadásáról, hiszen, amikor megtörténik, nem akarják hinni.

Érdeemes kicsit megállni és feltenni a kérdést, hogy mi hisszük-e, te hiszed-e a feltámadást kedves Olvasó. Hitvallásunkban elmondjuk, hogy „hiszem a test feltámadását”, de vajon tényleg hisszük-e. Hiszed-e, hogy az, aki meghalt, akit betettek egy koporsóba, majd sírba helyezték, és a sírt jól lezárták, az fel fog támadni? És most ne a helyes választ keresd, hanem amit valóban hiszel, ami felől meg vagy győződve. A húsvéti történet az őszinte válaszokról szól, mégha azok olykor hamis válaszok is. A tanítványok, a Krisztus-követők, a sok csodát, feltámadásokat is látó tanítványok azt mondják az asszonyok hírét hallva, üres fecsegés, képtelenség és nem hisznek.

De ott van a tanítványok között Péter, aki már megtapasztalta Jézussal kapcsolatban, hogy nem minden úgy van, ahogyan ő gondolja; ő már átélte, hogy jobb visszavenni szíve indulatából. És talán ezért is történik meg az, hogy mielőtt bármit mondana, mielőtt a Jézus feltámadása hírére döntés születne benne, mérlegel, visszaemlékezik, fontolóra veszi a hallottakat, meggyőződik arról, amit az asszonyok mondanak, és összeveti azzal, ahogyan a társai nyilatkoznak. És ezért is történik meg az, amit az evangélista így ír le: Péter azonban felkelt. Magunk elé képzelhetjük a tanítványokat. Együtt lehetnek, amikor az asszonyok megkeresik őket. Talán valahol elbújva, bezárkózva szomorkodnak Mesterük halála felett. Bele vannak temetkezve gyászukba. De minden bizonnal a félelem is ott bujkál bennük, hogy ha Jézussal ezt tették, akkor velük is bármikor megtehetik, értük is beállíthatnak. Talán minden kopogásra összerendeznek, talán csendben várnak valahol. Vagy talán ücsörögve tanakodnak, próbálják összerakni az eseményeket, hogy az a Júdás, hogyan vezethette a katonákat a Gecsemáné kertbe. Hogy Jézus, miért nem csinált valamit, ha olyan nagy a hatalma, vagy mit is jelenthetett az, amikor azt mondta a kereszten függő gonosztevőnek, hogy még ma velem leszel a paradicsomban. Mennyi mindenről beszélgethetett az a tizenegy, meg a többi, mennyi félelem, indulat lehetett a szívükben. És ebből a sokféle beszédből, ebből a sokféle indulatból áll fel Péter. Nem csak a testhelyzetét változtatja meg az asszonyok hírére, nem csak fizikailag áll fel, hanem feltápászkodik lelkileg is. Péter azonban felkelt. – szól az evangéliumból. És ebben a kis szócskában, hogy „azonban”, olyan sok minden benne van. Hiába a tanítványtársak kiértékelése, hogy mindaz, amit az asszonyok mondanak, üres

fecsegés. Nem számít az a tény, hogy még egy nagy követ is hengerítettek Jézus sírjára. Nem számít, hogy mások nem hisznek, nem hiszik el, hogy ez lehetséges. Mindennek ellene mond Péter, amikor felkel, és az ige szerint elkezd futni.

Elfutott a sírhoz. Ezek szerint Péter lehetségesnek tartotta mindazt, amit az asszonyok mondtak. Nem azt olvassuk, hogy a tanítványok nem hittek, de Péter igen. Az ige arról tanúskodik, hogy ez Péter számára lehetséges, elképzelhető. És nem elméleteket kezd el gyártani, filozofálgatni, az asszonyokat kérdezzetni, hanem maga jár utána, s ez a fizikai mozdulás, felkelés, futás, sírba történő behajlás kellett ahhoz, hogy Péternek ne halott Krisztusa legyen. Neki ez volt a húsvéti útja, vagy legalábbis annak kezdete. Mert ezt az utat mindenkinek magának kell megjárni, de mindenkinek meg kell járni, hogy eljusson a feltámadott Jézusig.

A húsvéti hírre, miszerint Jézus feltámadt, lehet úgy is reagálni, ahogyan a tanítványok nagy része reagált. Lehet legyinteni, lehet azt mondani, hogy butaság, üres fecsegés, lehet nem hinni. Lehet ezt a hírt ignorálni, azt mondani, hogy aki akar higgyen benne. A tanítványok is mondhatták volna, hogy ha az asszonyok ebben akarnak hinni, hát legyen. Ma is sokan különbözően fogadják a hírt, hogy Jézust megfeszítették, de harmadnapra feltámadt. Ma is vannak, akiket ez a hír hidegen hagy. Vannak, akik butaságnak tartják, s úgy vélekednek, mint a tanítvány Tamás, aki azt mondta, hogy amíg nem látom, nem hiszem. Vannak, akik hisznek valamiféle feltámadásban, ami számukra inkább a lélek egy másik testben való újjászületése. És igen, lehet úgy is reagálni, ahogyan Péter reagált, megmozdulni, felkelni berögződéseinkből, és elindulni Jézus sírja felé. Utánajárni, hogy mit is jelent az, hogy feltámadt, mit is jelent az, hogy Jézus nincs a sírban. Miről beszéltek ezek az asszonyok, miről is szól minden egyes ígéhirdetés, miről is szól húsvét? Kiről tesz bizonyosságot a Szentírás? Ki az a Jézus Krisztus, akiért ezekben a napokban is emberek száza hajlandók életüket áldozni? Kicsoda az, aki azt mondta magáról, hogy én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él?

Nincs olyan ember, aki ne foglalkozna a halál kérdésével, ha nem is a maga halála kapcsán, hiszen ahhoz vagy félszegek vagyunk, vagy még távolinak gondoljuk, de szeretteink halála kapcsán mindenképpen. Mi van a halál után? Van-e utána? Kinek van utána? Hova kerülök utána? Elhunyt szeretteink hol vannak? Ugye magunkénak tudjuk érezni ezeket a kérdéseket. De mit teszünk? Legyintünk, elhessegetjük. Azt mondjuk butaság. Vagy felkelünk és nem nézve másokra, nem nézve az űlve maradókra, elindulunk, s talán rohanunk afelé a sír felé, amiről azt mondják, amiről azt állítja a Biblia, hogy üres, és hogy aki benne volt feltámadt, aki benne volt Isten Fia volt.

El lehet indulni a magunk húsvéti útján, s ha még kétségeink vannak, kérdéseink, akkor akár rohanni is lehet azokkal, ahogyan tette azt Pétert, aki egy kis idő múlva válaszokat is kapott.

És lehet, hogy húsvét reggelén még Péterben volt némi kételkedés, olvashatjuk is az ígében, hogy csodálkozott magában a történeteken; lehet, hogy itt még nem volt valóságos húsvéti hite, de már tudta, hogy Jézus nincs a sírban, s remélhette, hogy Ő valóban él. És tudjuk, hogy eljött a pillanat, amikor személyesen találkozott a feltámadott Mesterrel, a halálból életre kelt Jézus Krisztussal. De ehhez neki akkor, húsvét hajnalán, az asszonyok híradására fel kellett kelni és el kellett indulni, meg kellett mozdulni. Saját halál felőli hitét, meggyőződését felül kellett írni.

Én nem tudom, hogy kinek milyen feltámadáshite van, nem tudom, hogy ki mit válaszolna, ha Jézus nekünk tenné fel ma a kérdést, hogy hiszed-e ezt. Az azonban bizonyos, hogy a sír üres, Jézus feltámadt, ennek örömhíre felénk is hangzik. Mindenki eldönti, hogy ezzel a hírrel mit kezd. Legyint, közömbösen tudomásul veszi, butaságnak tartja, vagy megmozdul, és Péterhez hasonlóan elindul. Aki elindul, az nem csak az üres sírt látja meg, hanem találkozik az értünk meghalt, de feltámadott és ma is élő Úrral, Jézus Krisztussal.

Molnár István

„Atyám! Bocsásd meg nekik...”

„Jézus pedig monda: Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek. Elosztván pedig az ő ruháit, vetének reájok sorsot.” (Lk 23,34)

A nagyheti események leírásánál az evangélisták mozgalmasságát történések tárják elénk. A legtöbb szereplő igen aktív. A főpap házában és Pilátus palotájában tárgyalások folynak. Hamis tanúk jönnek, mennek, ítélet születik. Tömeg vonul az utcára. Lárma, csúfolkodás. Katonák végzik a kivégzés véres munkáját. Úgy tűnik, mintha Jézus tehetetlenül sodródna az eseményekkel. Semmit nem tehet, hiszen fogoly. Aztán a keresztre feszítik Őt. Valójában mégis Jézus az egyetlen, biztos pont, és Ő teszi a legfontosabbat: megbocsát. Bizonyára ez az evangéliumi jelenet ihlette a költő Illyés Gyulát, amikor azt írta: „Minden ütésem, átkod, hiába ellenem, Szörnyű a fegyverem: Megbocsátok”.

Ez az imádság nem emberi indulatot tükröz. Ha azt tenné, úgy Jézus az átokszókból idézett volna. Kérhetett volna ellenségeinek ítéletet, magának gyors véget, vagy légiónyi angyalt, akik kiszabadítják. Jézus azonban megbocsátást kér nekik. Korunk a bosszúvágytól, megtorlástól, gyűlöletől, agressziótól hangos. Kísértésünk, hogy ezek a mi emberi indulataink kegyes, vallásos mázzal leöntve is megjelenjenek. Figyeljünk fel arra, hogy Jézus imája mennyire más indulatot sugall. „Az az indulat legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban is.” Jézus arra tanít minket, hogy mi is az ő indulatával járjunk. Jézus küldetésének rövid foglalata ez az imádság. Azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett. Az embert. Nem azért jött, hogy önmagát megtartsa, hanem azért, hogy az emberek megtartója legyen. Abban, hogy bocsáss meg nekik, minden ember benne foglaltatik. A főpapok, Pilátus, a nép és a katonák, a tanítványok és a hitetlenek, Te és én. Átöleli az egész világot. Jézus mentséget keres ellenségeinek. A kereszten se vádol. Ott is védőügyvédünk.

Jézus ebben a drámai helyzetben érteti meg velünk, hogy mit cselekszünk. Nem tudjuk, hogy felelőtlenségünk, önzésünk, képmutatásunk, szeretetlenségünk mögött a bűn fedelme áll. „Én nem tudtam, hogy annyi szörnyűség barlangja szívem” – írja József Attila. „E tudatlanságnak idejét azért elnézvén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek, mindenütt, hogy megtérjenek” (ApCsel 17,30). Csak a meg nem bánt bűnre nincs bocsánat! De „ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsátja bűneinket és megtisztít minden hamisságtól” (1Jn 1,9).

Jézus imája a Szentlélek által bennünk is visszhangozhat. Bibliai példaként István vértanút hozhatjuk fel, aki mikor hitéért megkövezték, térdre esett és nagy fennszóval kiáltott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik e bünt.” (ApCsel 7,60)

A második világháború befejezése előtt egy hónappal a náci koncentrációs táborban Dietrich Bonhoeffer kivégzése előtt így imádkozott: „Uram, színed előtt gondolok szeretteimre, fogolytársaimra és mindazokra, akik ebben a börtönben nehéz szolgálatukat végzik. Uram, könyörülj rajtuk. „

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Bibliaismereti vetélkedő

A bűnös, az emberhalász, a tagadó, a virrasztani képtelen, a pünkösdi prédikátor, a vízen járó, majd elsüllyedő, a harcos, a Jézus nevében gyógyító, halottat támasztó, a kőszikla – ez a sok minden, s még ennél is több, Péter apostol, Jézus Krisztus első tanítványa. Elmondható róla, hogy összetett személyiség – mint valamennyien –, de Krisztus Urunk alázatos szolgája. Kellett egy kis idő, amíg azzá lett, amíg felismerte és vallotta Jézusról, hogy Ő a Krisztus, az élő Isten Fia.

Ennek felismerésére, megismerésére, és Krisztus elfogadására való ösztönzés céljából szervezik meg minden évben a Bibliaismereti vetélkedőt a Zempléni Egyházmegyében, amelyre ez év március 12-én, a királyhelmeci gyülekezeti otthonban került sor. Az idei vetélkedő témája Péter apostol volt, s az ő életére vonatkozó bibliai szakaszokból, történetekből készültek a gyerekek. A vetélkedő három korosztályban zajlott, s a felkészültséget ezúttal is feladatlapok kitöltésével és azok kiértékelésével próbálták felmérni a szervezők. Nyilvánvaló, hogy a vetélkedő már csupán a záró akkordja egy hosszú felkészülési időszaknak, hiszen a gyerekek heteken keresztül olvassák az ígét, készülnek, jegyzeteket készítenek, s gyakorlatilag a legapróbb részletekig megtanulják a Biblia adott részeit. S jól is van ez így, hiszen a cél nem a célszalag, lehetőleg mások előtt való átlépése – bár kétségtelen, hogy a gyerekeknél ez is fontos –, hanem a folyamat, az a pár hét, amit a csapatok együtt töltenek egymással és a felkészítő lelkészekkel. Péter apostolnál látszik talán a leginkább, hogy a cél felé haladva, milyen fontos a folyamat, milyen értékesek voltak azok a napok, amiket Mesterével töltött, azok a tanítások, amelyeket Tőle hallott, amiket az adott pillanatban talán nem is értett, de amik később mégis értelmet nyertek, életet jelentettek az apostolnak, s általa másoknak is. A királyhelmeci gyülekezetet négyen képviselték: Majer Noémi, Murinčák Bettina, Krest'anko Dániel, Tancsák Ferenc, akik felkészülését a csoporton belüli első és második helyezések is igazolja. De összességében is elmondható, hogy a vetélkedőre érkező gyerekek, ifjak kivétel nélkül felkészültek voltak; kijelenthető, hogy osztálytársaiknál, kortársaiknál jobban ismerik most az apostol életét, tetteit. Ugyanakkor azzal a reménnyel nézhettünk az egyházmegye 13 gyülekezetéből érkező közel 70 gyermekre, hogy nem csak a tudásuk bővült, és nem is csak Péter életéből ismertek meg sok mindent, hanem Isten-ismeretük is gyarapodott, s Megváltó Jézus Krisztushoz is közelebb kerültek.

Megújult templomunk orgonája

Három évvel ezelőtt elhalkult gyülekezetünk orgonája, amelyet 1908-ban támogatásból és a gyülekezeti tagok anyagi áldozatvállalásából épített Angster József és Fia pécsi orgonaépítő vállalat. Az elmúlt száz évben többször újították már az orgonát, amiről a hangszer belsejében megtalált írásos feljegyzések is tanúskodnak, és egy nagyobb felújítás most újra szükségessé vált. Kerestük a lehetőségét annak, hogy a javítást miként tudná a gyülekezet finanszírozni, s egy sikeres pályázatnak köszönhetően, az orgona felújítás tervezett költségének közel fele előállt. A hiányzó rész előteremtésére jótékonyági koncertet szerveztünk az elmúlt év adventjén, amelyen a királyhalmeci Művészeti Alapiskola diákjai és tanárai különböző darabokat, énekeket adtak elő. Ezt nagy örömmel fogadták a gyülekezet tagjai, valamint a koncertre látogató vendégek, s valóban felemelő élmény volt a különböző zeneműveket, karácsonyi dallamokat, és gyerekekeket hallgatni. A jótékonyági koncerten túl többen anyagilag is hozzájárultak ahhoz, hogy az orgona újra megszólalhasson. Istennek legyen hála, hogy az orgona Pozsár Róbert kolozsvári szakember munkája nyomán megújulhatott. A felújítás során új orgonamotort kapott a hangszer, hogy kellő mennyiségű levegővel legyen ellátva, a sípok ajkainak megtisztítására került sor a helyes megszólalás érdekében, a játszóasztali szelepek lettek beállítva, a klaviatúra borítása is felújításra került, a meghibásodott hangszelepek lettek cserélve, illetve beállítva, valamint egy általános nagytakarítás lett elvégezve apróbb esztétikai javításokkal. A felújított orgona átadására, bemutatására 2016. március 19-én, orgonakoncert keretében került sor, amelyen a felújítást végző szakember, Pozsár Róbert orgonaművész adott koncertet. A hangszer soha nem önmagáért való, ami különösen igaz a templomi orgonára, hiszen annak célja több, mintsem hogy megszólaltatásával örömet hozzon emberek szívébe és mosolyt csaljon az arcára, feladata, hogy segítse a gyülekezet Istent magasztaló énekletét, szolgálja Urunknak való dicséretmondásunkat. Bízunk abban, hogy a gyülekezet megújult orgonája hosszú időn keresztül fogja tudni e feladatát betölteni.

Már az idén megújulhat templomunk külseje

A királyhalmeci református templom külső felújításának szükségességét, az egyre jobban bomló vakolat és megcsúnyuló falfelület miatt az egyházközség vezetői évekkal ezelőtt tervezni kezdték. A felújítás magas költségére számítva (a legkedvezőbb költségvetés is harmincezer euróra tehető) 2014-ben Templom-Felújítási Alap létrehozásáról döntött a presbitérium, hogy a céladakozások által takarékoskodni tudjon gyülekezetünk. A céladakozás meghirdetésétől 2016. március 13-ig 7364,- Euró adomány folyt be. Ezúton is köszönet az adományozóknak. Bármennyire lenne is öröndetes, ha a királyhalmeci református templomot a királyhalmeci reformátusok tudnák felújítani, de a munkálatok nagysága és magas költsége miatt ez egyáltalán nem, vagy csak nagyon hosszú évek takarékoskodása nyomán valósulhatna meg. Ezért is kerestük annak a lehetőségét, hogy célunk megvalósításához, templomunk felújításához külső támogatót találjunk. Egy pályázatnak köszönhetően – előreláthatólag – 9000,- Euró támogatásra számíthat gyülekezetünk, amely összeget ez évben kell templomunk külső felújítására felhasználni. A gyülekezetben eddig összegyűlt adományok és a várt támogatás reális alapot adnak arra nézve, hogy a templomunk külseje megújuljon, de a fenti összegből is látható, hogy nem fedeznék a teljes felújítás költségét. Ezért újra meghirdetjük a gyűjtést a királyhalmeci református templom külső felújítására, és a korábbi presbitériumi határozat értelmében kérjük, hogy aki teheti, anyagilag támogassa a templomfelújítást, amelynek elvégzésére a nyár folyamán kerülhetne sor.

Diakóniai iroda nyílt Királyhelmeceen

Gyülekezeti tagjaink közül többen emlékezhetnek arra, hogy milyen volt egyházközségünk felekezeti iskolája a Fő utcán található épületben, milyen volt egyházi iskolában tanulni. Ezen szép emlékeket őrző személyeknél többen vannak azok, akik már akkor kerültek kapcsolatba az épülettel, amikor azt elvették a gyülekezettől, és napköziként, étkezdeként üzemeltették. Vannak, akik a „városi egyetem” épületeként tartják számon a város központjában lévő gyülekezeti ingatlant, a fiatalabbak közül többen úgy emlékeznek, mint a konfirmációi előkészítés, vagy ifjúsági bibliaórák helyszínére, és vannak, akik úgy emlékeznek rá, mint ahol a „diakóniai lerakat” működött egy ideig. Valóban sok minden volt épületünkben, és ha meg tudnánk szólalni a kövek, biztosan sok mindenről be is számolnának, a falakon belül történekről és az azokon kívüli, a város központjában történt eseményekről egyaránt. És bár fontos a múlt, fontos a történelem, de egy épület esetében mindenkor fontos, hogy az ne csupán mementóként álljon, emlékeztetve a dicső, vagy éppen kevésbé dicső múltra a ma élőket, fontos a jelen is, és fontosak a tervek, fontos a jövőendő is. Azért írom ezt, mert bár iskolaépületként emlegetjük gyülekezetünk két Fő utcai épületét, de a gyülekezetnek sajnos már hetven éve nincs egyházi iskolája, és a mai kor igényeire és elvárásaira tekintve nem valószínű, hogy a meglévő egyházi épületekben oktatási intézmény lesz még valamikor. Ez nyilvánvaló volt akkor is, amikor egyházközségünk vezetői az épület felújításán és későbbi hasznosításán kezdtek el gondolkodni. Már a felújítás tervezésekor ötletként merült fel, hogy az épület nagy tetőtere be legyen építve, így hat vendégszoba kialakításának irányába mozdultunk el, ami viszont egy lépcsőház építését is megkövetelte. Pályázati támogatásnak köszönhetően – de egyértelműen Isten kegyelméből – sikerült két évvel ezelőtt elkezdni az épület teljes felújítását, és reménységünk lehet afelől, hogy ez évben elkezdett munkánkat be tudjuk fejezni és az épületet használatba tudjuk venni.

Az épület teljes felújítása és bővítése sem kis feladat, s annak részleteit talán nem is szükséges felsorolni, azonban ennél még fontosabb, hogy az épület a felújítást követően működjön, szolgáljon rendeltetésének megfelelően. Merthogy valóban az lenne a cél, hogy szolgáljon, szolgálja gyülekezetünket, vagy akár nagyobb közösségünket. Ezt szem előtt tartva döntött úgy gyülekezetünk presbitériuma, hogy a már elkészült helyiségek egyikét az egyházunk szeretetszolgálati intézményének, a Diakóniai Központnak a rendelkezésére bocsájtsa. A központ székhelye, irodája Komáromban van, s talán ezért is tartották fontosnak, hogy ebben a régióban is irodát nyissanak. Gyülekezeteink eddig is csatlakoztak a Diakóniai Központ több programjához (pl. Szeretethíd, Nyilas Misi Karácsonya – cipősdoboz csomagok készítése, iskolatáska gyűjtés, pénzbeli gyűjtések), de egyházunk diakóniai szervezete tevékenységének kiszélesítését tervezi, s ez ugyancsak hozzájárult a kihelyezett iroda beindításához. Örülünk ennek, hiszen remélhetjük, hogy tudja segíteni, bizonyos esetekben akár serkenteni is a diakóniai munkát gyülekezetünkben, illetve egyházmegyéinkben, hiszen az iroda alkalmazottja ezen fog munkálkodni. A Diakóniai Központ szeretné elindítani a házi-gondozói szolgálatot, amely szolgálat koordinálását regionális szinten ugyancsak a gyülekezetünk épületében megnyílt diakóniai iroda fogja ellátni. Bízunk abban, hogy ez a törekvésük lehetővé válik, és a helyi iroda mindazok segítségére tud lenni, akik gondozóként arra rászorulókat segítenek. A házi-gondozói szolgálattal kapcsolatban a Diakóniai Központ

helyi munkatársa, Lengyel Erika tud információt adni a Fő utca 47. szám alatt található épületben, vagy a következő telefonszámon: 0905 825 710.

Bizonyos szinten új irányvonal az, ami felé egyházunk szeretetszolgálati intézménye, vagy akár gyülekezetünk elmozdul, amely irányvonalakat a lehetőségek, a szükség, s nem utolsósorban a régi, az egyházban mindenkor meglévő – olykor talán háttérbe szorult – feladat, a mások felé való szolgálat határozza meg. Bízunk abban, hogy a megújuló épület kínálta lehetőségekkel tudunk majd élni, és az sokak hasznára, és Urunk dicsőségére tud majd városunk szívében működni.

Idén is támogatható a KOINONIA jótékonyági alap

Gyülekezetünkben 2003-ban lett megalapítva a KOINONIA jótékonyági alap, ami egyházközségünk szolgálatát, a gyülekezeten belüli munkákat hivatott segíteni, támogatni. Ez az alap az állami törvények által kínált lehetőségből, a felajánlható adószázalékokból tud működni és tudja egyházközségünk értékteremtő szolgálatát támogatni. Az elmúlt években sok mindenhez hozzájárult a KOINONIA, számos alkalom megvalósulását segítette anyagilag, és a gyülekezet lelki építkezésén túl a fizikai építkezések, felújítások előrehaladását is segítette. Az elmúlt éven így támogatta a KOINONIA jótékonyági alap énekeskönyvek és Bibliák beszerzését a gyülekezeti otthon alkalmaira, anyagilag járult hozzá a templom tervezett felújításához, s ugyancsak az alap hathatós támogatásának köszönhetően sikerült kicserélni a parókia két előregedett bejárati ajtaját. Köszönet érte.

Ahhoz azonban, hogy hatékonyan tudjon ez az alap működni, s továbbra is anyagi segítője tudjon gyülekezetünknek lenni az szükséges, hogy mindazok, akik élni tudnak adószázalékaik felajánlásával, pár percet szánjanak erre, s ily módon, az adójuknak felajánlható részét “változtassák” adományá. Idén is van lehetőség arra, hogy az alkalmazottak és a vállalkozók, jogi személyek a KOINONIA jótékonyági alap javára ajánlják fel adószázalékaikat. Bővebb felvilágosítást a lelkeszi hivatalban is tudunk adni.

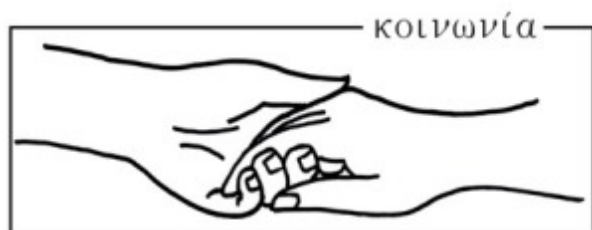
A felajánláshoz szükséges adatok a következők:

Obchodné meno, názov (megnevezés): KOINONIA

Právna forma (jogi forma): Neinvestičný fond

IČO (identifikációs szám): 31256384

Adresa (cím): Kostolný rad 13, 077 01 Kráľovský Chlmec

- Ünnepi alkalmaink -

Március 21. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 22. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 23. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 24. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 25. - Nagypéntek

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmece

15:00 - Királyhelmece

Március 26. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 27. - Húsvét I. napja

9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással

10:30 - Királyhelmece, úrvacsoraosztással

13:30 - Szolnocska

15:00 - Királyhelmece

Március 28. - Húsvét II. napja

10:30 - Királyhelmece

11:30 - Pólyán

15:00 - Királyhelmece

A betegek és idősek részére háznál, vagy a kórházban is kiszolgáljuk az úrvacsorát (nagypénteken 11:30-tól). Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a Lelkészi Hivatalban.

Húsvét ünnepén Vadkerti Bálint, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának I. évfolyamos teológiai hallgatója szolgál gyülekezeteinkben. A gyülekezet hordozza őt és szolgálataát imádságaiban.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

2016. ÁPRILIS 10-ÉN, 15:00 ÓRAI KEZDÉSEL

A KIRÁLYHELMECI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN AD KONCERTET

MÉSZÁROS JÁNOS ELEK

REFORMÁTUS PRESBITER, SIMÁNDY JÓZSEF DÍJAS TENOR, A 2012-ES CSILLAG SZÜLETIK TEHETSÉGGUTATÓ VERSENY GYŐZTESE.

A KONCERT BEVÉTELE A TEMPLOM KÜLSŐ
FELÚJÍTÁSÁT SZOLGÁLJA.

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT ERRE AZ ALKALOMRA.

Királyhelmecei Szövetség

A királyhelmecei és a pólyán-szolnocska református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmece

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!